

การรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล*

PUBLIC POLICY PERCEPTION OF PEOPLE IN BANGKOK: A CASE STUDY OF DIGITAL CURRENCY

ภัทรา เวชสวรรค์¹, สุวัจ ราชวัฒนกุล² และ สนใจ ราชวัฒนกุล³

Pattara Vajsawan¹, Suwat Rachatawattanakul² and Sanjai Rachatawattanakul³

¹⁻³มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

¹⁻³Suvarnabhumi Bangkok University, Thailand

Corresponding Author's Email: pattara.vaj8@gmail.com

วันที่รับบทความ : 27 กุมภาพันธ์ 2568; วันแก้ไขบทความ 9 มีนาคม 2568; วันที่ตอบรับบทความ : 11 มีนาคม 2568

Received 27 February 2025; Revised 9 March 2025; Accepted 11 March 2025

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร 2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับการรับรู้ นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยวิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการแบบบังเอิญ โดยใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน

Citation:

* ภัทรา เวชสวรรค์, สุวัจ ราชวัฒนกุล และ สนใจ ราชวัฒนกุล. (2568). การรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 3(2), 595-608.

Pattara Vajsawan, Suwat Rachatawattanakul and Sanjai Rachatawattanakul. (2025). Public Policy Perception Of People In Bangkok: A Case Study Of Digital Currency.

Journal of Interdisciplinary Social Development, 3(2), 595-608.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย 1. การรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านการรับรู้ต่อการปฏิบัติงาน รองลงมาคือ ด้านการรับรู้ต่อนโยบาย และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการรับรู้ต่อการบริหารจัดการ ตามลำดับ 2. การเปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มี อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะ กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: การรับรู้, นโยบายสาธารณะ, นโยบายแจกเงินดิจิทัล

Abstract

This research study on the perception of public policy of people in Bangkok, a case study of the digital money distribution policy, has the objectives 1. to study the perception of public policy of people in Bangkok, a case study of the digital money distribution policy, 2. to study the comparative level of public policy perception of people in Bangkok, a case study of the digital money distribution policy, categorized by personal factors. The sample consisted of 400 people living in Bangkok. Simple random sampling was used by accidental sampling using questionnaires. Data analysis used descriptive statistics and inferential statistics.

The research results based on the objectives revealed that 1. Public policy awareness of people in Bangkok, a case study of the digital money distribution policy. The results of the study found that overall, it was at the highest level. When considering each aspect, it was found that the aspect with the highest average value was the perception of work, followed by the perception of the policy, and the lowest average value was the perception of management, respectively. 2. Comparison of the level of public policy awareness of people in Bangkok, a case study of the digital money distribution

policy, categorized by personal factors. The results of the study found that people in Bangkok with different ages, marital status, education level, occupation, and monthly income had no different levels of public policy awareness in the case study of the digital money distribution policy. The statistical significance level was .05, which did not meet the hypothesis.

Keywords: Awareness, Public Policy, Digital Money Distribution Policy

บทนำ

นโยบายแจกเงินดิจิทัลหรือโครงการเติมเงินผ่านกระเป๋าเงินดิจิทัล 10,000 บาท เป็นนโยบายเศรษฐกิจระยะเร่งด่วนที่สำคัญของรัฐบาลชุดนายเศรษฐา ทวีสิน เป็นนายกรัฐมนตรีภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง ซึ่งพรรคเพื่อไทยประกาศเป็นนโยบายหลักในช่วงการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2566 โดยนางสาวแพทองธาร ชินวัตร หัวหน้าครอบครัวเพื่อไทย ในงานเปิดตัว “ครอบครัวเพื่อไทย: บ้านหลังใหญ่หัวใจเต็ม” ของพรรคเพื่อไทย เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2565 ได้ประกาศว่า หากพรรคเพื่อไทยได้เป็นแกนนำจัดตั้งรัฐบาลจะดำเนินการเติมเงินให้กับประชาชนทั่วประเทศ ต่อมาในงานเปิดตัวว่าที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2566 ของพรรคเพื่อไทย เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2566 นายเศรษฐา ทวีสิน ประธานที่ปรึกษาหัวหน้าครอบครัวเพื่อไทย และเป็นบุคคลที่ได้รับเสนอชื่อเป็นนายกรัฐมนตรีจากพรรคเพื่อไทย ได้ประกาศนโยบายเติมเงินอย่างเป็นทางการ โดยจะเติมเงินเข้าไปในกระเป๋าเงินดิจิทัลของประชาชนสัญชาติไทยทุกคน ที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป เพื่อนำไปใช้จ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวัน ในพื้นที่ร้านค้าชุมชนรัศมี 4 กิโลเมตร มีอายุการใช้งาน 6 เดือน ซึ่งร้านค้าสามารถนำเงินดิจิทัลมาแลกเป็นเงินบาทได้กับธนาคารของรัฐในภายหลัง เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจหมุนเวียนในระดับชุมชน นำไปสู่การกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับประเทศ (กระทรวงการคลัง, 2566)

ในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน การเปลี่ยนแปลงรูปแบบเศรษฐกิจและการทำธุรกรรมทางการเงินได้สร้างโอกาสและความท้าทายใหม่ ๆ ให้แก่สังคมไทย หนึ่งในนโยบายสำคัญที่ภาครัฐริเริ่ม คือการแจกเงินดิจิทัล ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อกระตุ้น

เศรษฐกิจ ลดความเหลื่อมล้ำ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีทางการเงิน (World Economic Forum, 2023)

แม้ว่านโยบายแจกเงินดิจิทัลจะถูกเสนอให้เป็นมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ แต่ยังมีข้อถกเถียงถึงความเหมาะสมและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น ประเด็นที่ต้องพิจารณาได้แก่ ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับวิธีการใช้งานและข้อจำกัดของเงินดิจิทัล ความเชื่อมั่นต่อมาตรการของภาครัฐ รวมถึงผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจโดยรวม (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2566) นอกจากนี้ ยังมีความกังวลเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนของโครงการและผลกระทบทางคลั่งของประเทศในระยะยาว ตลอดจนข้อจำกัดในการใช้จ่ายภายในพื้นที่ที่กำหนด ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของประชาชน (IMF, 2023) ด้วยเหตุนี้ การศึกษาความเข้าใจและการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับนโยบายนี้จึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้สามารถประเมินผลกระทบได้อย่างรอบด้านและนำไปสู่การปรับปรุงนโยบายที่เหมาะสม

การศึกษานี้มุ่งเน้นการรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนในการพัฒนานโยบายและการสื่อสารต่อสาธารณะ และเป็นแนวทางในการพัฒนาในการสร้างการรับรู้ของรัฐบาลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การทบทวนวรรณกรรม

การรับรู้

อรรถัย จันทวงศ์ (2555) การรับรู้คือ การแปลความหมายกับสิ่งที่บุคคลได้รับโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การได้เห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การได้ลิ้มรส และการได้สัมผัส หรือการแปลความหมายของสิ่งเร้า ผ่านระบบประสาทสัมผัส ส่งผลให้เกิดความรู้สึก การสื่อความหมายของสิ่งเร้าหรือข้อมูลที่ได้รับ ทำให้มีพฤติกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ โดยอาศัยจากความรู้เดิม ประสบการณ์ในอดีต และความต้องการของตนเอง

ชิดชนก ทองไทย (2556) การรับรู้ คือ การแปลความหมายจากสื่อต่าง ๆ ที่ได้รับทำให้เกิดความจำ ความคิด หรือการเรียนรู้ ซึ่งกระบวนการในการรับรู้ แสดงถึง ความรู้ ความเข้าใจ และการมองเห็นหรือการ ได้ยิน การตีความสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่มากระตุ้นประสาทสัมผัส ทำให้มีการตอบสนองเป็นการกระทำหรือความนึกคิด

ปิยะนันท์ บุญโยไทย (2556) ให้ความหมาย การรับรู้คือ การแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด ความรู้ และความเข้าใจในเรื่องที่เกิดขึ้น ในจิตใจของแต่ละบุคคล โดยผ่านการตีความหรือความหมายของข้อมูลจาก อวัยวะที่รับรู้ความรู้สึกแล้วแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจจากการตีความหมายนั้น และนำไปสู่การตอบสนอง

นโยบายสาธารณะ

นโยบายสาธารณะถือเป็นส่วนสำคัญที่สุดของการบริหารานของรัฐบาล เพราะเกี่ยวกับเจตนารมณ์ของรัฐบาลตั้งแต่เมื่อครั้งหาเสียงเลือกตั้ง จนถึงการประกาศแถลงนโยบาย และโดยตัวของมันเอง นโยบายสาธารณะก็มีความสำคัญในแง่ต่างๆ ดังนี้

1. เป็นกรอบแนวทางการบริหารจัดการของภาครัฐในอันที่จะแก้ปัญหาให้แก่สาธารณชนเพราะนโยบายสาธารณะจะกระทบต่อวิถีชีวิตด้านต่างๆ ของประชาชน เช่น นโยบายสาธารณะด้านสาธารณสุข สวัสดิการ การศึกษา การเก็บภาษี การค้าต่างประเทศ การอพยพ สิทธิของพลเมือง การปกป้องสิ่งแวดล้อม รายจ่ายของรัฐบาลท้องถิ่น และการป้องกันประเทศ

2. เป็นเสมือนเข็มทิศการทำงานของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐที่จะยึดถือเป็นแนวปฏิบัติเนื่องจากในนโยบายสาธารณะจะกำหนดว่าเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องส่วนใด จะต้องปฏิบัติอะไรอย่างไร และเมื่อไร จึงจะสอดคล้องกับแนวนโยบาย

3. ช่วยให้ประชาชนได้รับรู้ถึงบทบาทการมีส่วนร่วมตามนโยบายที่รัฐบาลกำหนด เช่น โครงการรณรงค์ลดภาวะโลกร้อน

4. เป็นเครื่องมือสำหรับทำให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรใหม่ที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของปัญหา และเพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชุติมา อินทร์ตา (2563) ศึกษาเรื่อง การรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อศึกษาการรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคม

ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อศึกษาการรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคมจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 400 คนโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบใช้สถิติการทดสอบแบบ t-test ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ เงินเดือนแตกต่างกันการรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคมแตกต่างกัน และปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีเพศ แตกต่างกันทำให้การรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคมไม่แตกต่างกัน

อนิกร ดอนแก้ว (2561) ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้นโยบายสาธารณะของรัฐบาลพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ของบุคลากรสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำ นโยบายไปปฏิบัติ แนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ผลจากการศึกษาพบว่า การรับรู้นโยบาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ปัญหาและอุปสรรคในการนำไปปฏิบัติ คือ ด้านของเงื่อนไขทางการเมือง และด้านเงื่อนไขของสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง แนวทางในการแก้ไขปัญหา ด้านเงื่อนไขทางการเมืองคือ หน่วยงานควรจัดทำตามนโยบายแผนงบประมาณให้มีความชัดเจน และรับฟังความคิดเห็นในการกำหนด นโยบายต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดความเสมอภาค และ ความเท่าเทียมในการรับบริการจากทางภาครัฐ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
2. ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

3. ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
4. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
5. ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
6. ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ประชาชนที่อาศัยอยู่ในในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 5,500,000 คน (กรุงเทพมหานคร, 2565) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้หลักการคำนวณของ Yamane (ไพฑูรย์ โพธิ์สว่าง, 2561) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายปิด จะเป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิด จะเป็นคำถามเกี่ยวกับระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ การสร้างเครื่องมือตามกำหนดกรอบแนวคิด และมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชาชนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้เท่ากับ .933

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านระบบออนไลน์ โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการแบบบังเอิญ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ (1) การหาค่าร้อยละ (Percentage) (2) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) (3) การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (4) การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การทดสอบแบบ t-Test และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เรื่อง การรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 67.00 มีอายุ 30 - 39 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 สถานภาพโสด จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.25 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.75 มีอาชีพพนักงานเอกชน จำนวน 145 คิดเป็นร้อยละ 36.25 มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75

1. ผลการศึกษาระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม

(n = 400)

การรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร	ความเห็นหรือความรู้สึก			
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านการรับรู้ต่อนโยบาย	4.67	0.45	มากที่สุด	2
2. ด้านการรับรู้ต่อการปฏิบัติงาน	4.75	0.46	มากที่สุด	1
3. ด้านการรับรู้ต่อการบริหารจัดการ	4.61	0.51	มากที่สุด	3
รวม	4.68	0.45	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับการรับรู้นโยบายการเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.68 , SD = 0.45) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการรับรู้ต่อการปฏิบัติงาน ($\bar{X}$ = 4.75 , SD = 0.46) รองลงมาคือ ด้านการรับรู้ต่อนโยบาย ($\bar{X}$ = 4.67 , SD = 0.45) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการรับรู้ต่อการบริหารจัดการ ($\bar{X}$ = 4.61 , SD = 0.51) ตามลำดับ

2. ศึกษาเปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายการเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายการเงินดิจิทัล จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	df	t	p
ชาย	141	3.92	398	.460	.646
หญิง	259	3.91			
รวม	400				

*($p \leq .05$)

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายการเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ t - Test เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีระดับการรับรู้ นโยบายสาธารณะ กรณีศึกษานโยบายการเงินดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายการเงินดิจิทัล จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	2.25	0.75	1.297	.098
ภายในกลุ่ม	395	55.99	0.14		
รวม	399	58.24			

*($p \leq .05$)

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายการเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะ กรณีศึกษานโยบายการเงินดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายการเงินดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพการสมรส

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	1.58	0.53	2.672	.151
ภายในกลุ่ม	396	56.66	0.14		
รวม	399	58.24			

*($p \leq .05$)

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายการเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพการสมรส โดยใช้สถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพการสมรสที่แตกต่างกัน มีระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะ กรณีศึกษานโยบายการเงินดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 5 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายการเงินดิจิทัล จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	3.37	1.12	1.113	.621
ภายในกลุ่ม	396	54.87	0.14		
รวม	399	58.24			

*($p \leq .05$)

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายการเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ One-way

ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะ กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 6 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	4.13	1.03	2.543	.429
ภายในกลุ่ม	395	54.11	0.14		
รวม	399	58.24			

*($p \leq .05$)

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ โดยใช้สถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะ กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 7 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	3.16	0.79	2.667	.277
ภายในกลุ่ม	395	55.08	0.14		
รวม	399	58.24			

*($p \leq .05$)

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีตามรายได้ต่อ

เดือนที่แตกต่างกัน มีระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะ กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง การรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยเรียงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ ดังนี้

1. การรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านการรับรู้ต่อการปฏิบัติงาน รองลงมาคือ ด้านการรับรู้ต่อนโยบาย และด้านการรับรู้ต่อการบริหารจัดการ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชุตินา อินทร์ตา (2563) ศึกษาเรื่อง การรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ผลการวิเคราะห์การรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทาง สังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยภาพรวมระดับการรับรู้อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มี อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีระดับการรับรู้ นโยบายสาธารณะ กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชุตินา อินทร์ตา (2563) ศึกษาเรื่อง การรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีเพศ แตกต่าง กันทำให้การรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคม ไม่แตกต่างกัน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ

1. รัฐบาลควรจัดทำแคมเปญประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงง่าย เน้นการให้ข้อมูลที่ชัดเจนและโปร่งใสเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ วิธีการ และผลลัพธ์ที่คาดหวังจากนโยบายแจกเงินดิจิทัล เพื่อสร้างความเข้าใจและความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน
2. ควรจัดการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้งานเงินดิจิทัลแก่กลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย เช่น ผู้สูงอายุและกลุ่มที่ขาดโอกาสในการเข้าถึงเทคโนโลยี
3. ควรจัดตั้งหน่วยงานที่ทำหน้าที่ติดตามและประเมินผลกระทบของนโยบายแจกเงินดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. การศึกษานี้มีข้อจำกัดในด้านขอบเขตของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมุ่งเน้นเฉพาะประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ทำให้อาจไม่สามารถสะท้อนความคิดเห็นของประชาชนในภูมิภาคอื่น ๆ ได้อย่างครบถ้วน
2. ข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์ยังอ้างอิงจากแหล่งข้อมูลที่มีอยู่ในช่วงเวลาที่ศึกษา ซึ่งอาจไม่สามารถสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของนโยบายในอนาคตได้
3. ปัจจัยด้านความเข้าใจและการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล อาจมีผลต่อผลการวิจัย ทำให้ต้องพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติมในการนำเสนอข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการคลัง. (2566). รายงานแนวทางการดำเนินโครงการแจกเงินดิจิทัล กรุงเทพมหานคร: สำนักนโยบายการคลัง.
- คณะรัฐมนตรี. (2562). คำแถลงนโยบาย. เรียกใช้เมื่อ 15 มีนาคม 2563 จาก https://www.thaigov.go.th/uploads/document/66/2019/07/pdf/Doc_20190725085640000000.pdf
- ชิตชนก ทองไทย. (2556). การรับรู้ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ใน สารนิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ชุติมา อินทร์ตา. (2563). การรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. ใน วิทยานิพนธ์การบัญชี. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2566). การเปลี่ยนแปลงของระบบการเงินและผลกระทบของเงินดิจิทัล. กรุงเทพมหานคร: ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2566). รายงานเศรษฐกิจและนโยบายการเงิน. ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- พรรคเพื่อไทย. (2565). นโยบายเศรษฐกิจดิจิทัล: แนวทางและแผนดำเนินการ. กรุงเทพมหานคร: พรรคเพื่อไทย.
- International Monetary Fund (IMF). (2023). Digital Currencies and Economic Stability: A Global Perspective. Washington, DC: IMF.
- World Economic Forum. (2023). The Future of Digital Payments and Economic Growth. Geneva: WEF.